

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

ناول: دے آ بندغ آک
(غسان کنفانی / غمخور حیات)

3 میکوپنہ

احوال سفر: ای امریکہ و خناٹ
(عنایت مینگل)

4 میکوپنہ

بوگ شوگ: بے وی بندغ ناشوق و کنیک
(ڈاکٹر محبوب شاہ)

5 میکوپنہ

سفر نامہ: سندھانا سیل
(حیدر ہراز، بسیمہ)

6 میکوپنہ

ورنا گل: خیال انا درک لگتو
(عصمت بلوچ)

رکسہ: زندانا سفر
(میر احمد شاہ)

7 میکوپنہ

اشتہار

8 میکوپنہ

اشتہار

All About #Brahui

کوئٹہ

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

ہفتگی
تالار

محمد اسحاق سوز ناجتائی

(شوگل)

دوستو! مہر و سادہی آن شپ کس۔ سوز صاحب تینا ج و است انا جوزہ غاتے شاعری نامک اٹ لوز آتا درو شمتنگ نازم انا چا ہندار اس سکے۔ او پین کنگ ناوڑ تیان بے چکار اسہ شانی و زنداس تدلیف۔ اونا شخصیت و ہیئت و گپ اٹی براہوئی زبان و ایلو زبان تون مہر و جوزہ پاش و پیدوار سکے۔ بے چکار متنگ نادے تینی ہم کس آن گلہ تو، نسلی و لسانی ٹولی گری تیان ایڈر بلوچی، اردو، فارسی و خاص وڑاٹ براہوئی زبان کن خدمت آتے بھار جوانی اٹ سرس۔ زبان نا شونداري ناجوزہ داخس اسکان کس کہ تینا زبان نابابت نزوری تے بنگ کن ہم سمر نیلوک الو۔ گڈیکو دے تینی بھار ناجوزہ متنگ و نزوری تے اسہ کنڈتخسا و بے چکار کرسا غزل نوشتہ کرسا ہنا۔ اخیر دا عظیم انگا شاعر نا زندا بیرمس۔ خولجہ محمد اسحاق سوز صاحب کرن اسکان بروک آ شاعر ادیب آتے کن راہشون اسے چیدہ مریک۔

ہینکار و شوگلار عبدالحمید قلات پرنٹرز ٹیل روڈ کوئٹہ غان شیک کرسا 302
فیور 1 یونیورسل کمپلیکس جٹا ج روڈ کوئٹہ غان تالان کرے

براہوئی زبان نارداٹ شہنشاہ غزل نا لقب دوئی کروک آ درویش صفت شاعر خولجہ محمد اسحاق سوز نا کریت بلوچستان اٹی پانگلوک زبان فارسی اردو خاص وڑاٹ براہوئی زبان کن بھلو نکان اسے۔ مرگ ہر سہا بلوک آڑ کن ارے، داپک وراستی اسے۔ وے منہ ہندن ہستی اس اریر ہراستی گیری نامانندہ جوڑ مرسا تاریخی و حیثیت اس دوئی کیرہ۔ سوز صاحب بھی تینا گیری نامانندہ جوڑ مرسا نا ڈیہہ اٹ اسہ تاریخی و شخصیت اسے ناوڑ تین کن ہنداس جوڑ کرے۔ او براہوئی زبان نا شونداري کن خواری تا کل دنگ آ تیان چپاس۔ جم وڑاٹ سوز انا زنداسہ خواری کش اسے ناوڑاٹ تنگ دتی ٹی تدے۔ زندا نابائی دے تینی کشت و کشار کریکہ، ولد اسہ درزی اسے ناوڑ زندہ مونی درے۔ سوز صاحب پچا نادہائی ٹی سخن سازی ناوڑاٹ مونی بس، و شاعری ناباء کرے، بھار زوتینا جتا غا اسلوب و بڑا انگ خیال آتا سوب آن شاعری نا پڑا گام تنگ تون پنی مس۔ سوز صاحب نا شاعری نامونی بنگ تون کل سینئر شاعر آک اونا فکر و پام و شاعری ناوڑاٹ سوب آن اونا ستاکار مسر۔ بھار آک سوز صاحب و غالب براہوئی و شہنشاہ براہوئی غزل نا لقب آتے ترس۔ سوز صاحب نا شب سخت،

غسان کنفانی

”دکھ!“
ای عرب اسے اُٹ
خواری کش آتوں اور خل تا کانٹرات
کاریم کیوہ
کناہشت چننا
ای اوفتنے کن
ہنداخل تیان

انکاری اُرسے۔۔۔ مگہ ننگامی ہنداخل در

آسان ۽ ہراوڑنم سپدمنگ اُرسے۔

ہنداکان محمودرویش ناوڑ ۽ شاہکار نظم تخلیق

کروک آشاعر وادیب اک مون مستی پن

کریر، محمودرویش ناگوٹھ انگلظم ”بطافنہ

الہوتہ“ (شناختی کارڈ) فلسطین نا سیاسی

وراجی پڑور آتالان نوآبادیاتی زوراک نا

رویہ نا سرجم ۽ عکس کاری اس کس، ہرا دظلم

وتادی نادیبہار ۽ آضحتی کن تینے ٹی خوندی

کیک و گواچنی ہم ہندادے کہ ہراڑے

نوآبادیاتی رویہ وطر زحمرانی ساڑی مریمک

اوقارویہ جہی آخلقون ہنداوڑمریمک ہرا

وڑا نظم شناختی کارڈاٹ بیان ۽۔

1960 ناگڈیکو دے تیٹ دانظم شینک

مس ہرائی داہیبت ساڑی ۽ کہ داسہ فلسطینی

سے نا سیاسی شناخت بیرہ پن نا کچ اسکان

۽۔ محمودرویش دارویہ ۽ سرپدمرسمون آ

اتیک کہ فلسطینی تے بیرہ سامداراسے نا کچ

ہم اہیبت تنکپ یعنی اوقاڈ غارآن اوقالمہ

وطن آن وخت اس اوفتنے بے دخل کتنک

تو اوقا شناخت انت سلک، تیو نظم اُٹ ہندا

ہیبت انا تکرار ۽ ”لکھ“، اونا مخاطب

اسرائیلی سپاہیک ۽ ہراک فلسطین اُٹ

فلسطینی تیان گام گام آسوج کیرہ شناختی

کارڈ ۽ تینا نشان ایت۔

نظم انا تیان مریمک:

شناختی کارڈ

”دکھ!“

ای عرب اسے اُٹ

کنا شناختی کارڈ نا نمبر پنجاہر ۽

کناہشت چننا

نہمی چنا کنا تیرہ منامد آن پدنیائی بریمک

گرائی خاراٹی بریمہ؟“

دانبدا تیان گڈ پاک:

ناول

دے آبدغ آک

..... براہوئی مٹ: غمخور حیات

بروک آتخلیق (فلشن) ولوزانک نا ذکر ۽ دا

خاطر کریمت کہ ای سمجھوہ کہ او عرب ا

اسلامی چاگرڈاٹ فلسطینی بقانا گواچنی دروشم

۽ ترند ۽ وڑ اسے ٹی درشان کیک۔

1948 ۽ ولدا 1967 ۽ اُٹ عرب آک ہرا

ڈول شکست کنکر فلسطینک ہموفا چیدہ

غاک ۽۔ داٹھی آچیدہ سیاسی منظرنامہ ٹی

اگہٹھی ۽ چیدہ اسے تو لوزانک اُٹ دا

استعارہ اُست وروح، دماغ آمروک ۽

چاخوراسے نا ڈول مدای تازہ ۽۔ ولے

زوراور واستعارہ طاقت آتامون آغٹ

بیوس ۽، فلکارو حکمرانک کل کس اس دا

ٹھپ انا درانی کن کچ اس کنگ اف نئے

کننگ ناوس تنک۔

فلسطینک عمراسے آن ہراوڑ انا اذیت و

عذاب آتیان تدنگ ۽، دافہیا تیوئی ادیب

آک نوشتہ کریمو، دنیا ٹی مزاحمتی ادب نا

اصطلاح ہم اولی وار ہنداکان فلسطینی ادب

وغسان ناظم آن شینک مس۔ ہراڑے

نوشتہ ٹی ادب اُٹ فلسطینی تا بقا و شناخت نا

رداٹ نثر وشاعر ٹی تخلیق آک مونی

بسرہ، ہرا فخالصہ ہنداس کن فلسطینی تے

انفنے اسہ تارمہ ۽ غاراسے ٹی دھکہ تننگ

اُرسے، ننا شناخت ننا دیہار آن انفنے

.....8.....

فلسطینک بے دخلی نا بنائی ہرا جہد خواری
تون مون تیرہ۔ غسان ہندافہیا حاشیہ نگاری
کرینے۔ فلسطینی تے تینا حلیت ۽ تیٹ
شون تروئی تمک، انفنے کہ ساڑی حلیت
تخلیقی و تصوراتی عیاشی اس اف بلکن گواچنی
وجودی گرج اسے۔ نی امر ۽ کہ مدارہ اس
ہرف فلسطینی تے اوفتنے ٹی بمشکل جاگہ
تننگ کیسہ۔ ہنداک اوک خاراٹی بنگ نا
سوب اس پڑہ۔ فلسطینی تے کن زند بہار
خرین وڈھکیائی ۽۔

داراٹ اسہ کہ اس کنے یات بنگ ۽،
ای الم دا نا ذکر ۽ کنگ خواوہ۔ داکہ ہم کچنی
نا اعتباراٹ اولی درجہ نا کہ اسے۔ داکہ
نا سرحال ”لوق الغریبہ فی اختفا سعیدابی
الحس المبتذل“ (سعیدابی الحس متشائل نا
بیگوانی نا بارواٹ عجیب ۽ گواچنی اسے،
(انتظار حسین دا ناول نا اُردو ترجمہ ۽ سعید
کی پُراسرار زندگی نا پن اٹ کرینے) دانا
نوشکار نا پن امیل جیبی ۽۔ جیبی حیفہ نا باقی
سے۔ او پست سال آن زیات اسرائیلی
بارلینٹ نا باسک منے و اسرائیل اُٹ
فلسطینی تا سرکردہ غارتجان ۽۔ اونا کتوبی
ناول دامعنه غایت عربی ادب اُٹ بے
مٹ ۽ کہ داٹی بھار سوہری و پامردی اٹ
”تشنیع“ (Irony) آن کاریم
بلنگا نے۔ دا تشنیع گزلفوک کچ سکان
سگووے، ولے پُرجوزہ غازیات نگاری ۽
پیدوار کرینے۔ ہرانا وسیلہ ٹی اسرائیل
فلسطینی تا پوسکن ۽ حلیت اسے نا شہر اس
کشانے۔

غسان نا ڈول جیبی ہم فلسطینی شناخت نا
اسہ ہندن ۽ سرجم ۽ دروشم اس مونی اتیک،
ہرا اسہ زگر ۽ سیاسی کتا پچہ اسے نا وں انا
ہیبت اس اف۔ ویل اسرائیل نا مرے یا
عالم عرب نا ہر توم آجاگہ غایتا فلسطینک
ہندا ڈول انا چاورنا گواچنی ۽، ہراوڑ کافکا نا
ناول تے ٹی ختنک۔ اسہ وخت اُٹ او
ہموڑے ساڑی ۽، لٹھی وار ساڑی اف دا
ردوریر ہندن برجا ۽۔۔۔
ای داڑے فلسطینی تا سرحال آ نوشت اٹ

اسے
ہراخت ۽ غل اسے نا ڈول ۽
وضدی آدو تے تل بیتک
ٹھپی کیک
زیتون ناسی وپھلی
کنا اُست پسند آخوراک ۽
کنا ڈس:

ای اسہ مُرگیرام مروک ۽ خلق اسے نا باقی

اُٹ

ہرانا کسرتے پن اف

و ہرانا نرینہ پوریا کرک غل تا کانٹرات

کاریم کیرہ

گرائی خاراٹ بریمہ؟

لکھ!

ای عرب اسے اُٹ

نی کنا باوہ پیرہ ٹی ہلکین و باغ تے دُزائس

ننا ڈغار ۽ ہم

ہراڑے ای تینا غٹ چنا تون اور کشت

وکشار کریمہ

نی کن کن و کنا بروک آرنک اکن

کچ اس البتولیس

بیدس داخل تیان۔۔۔۔۔

گڑا نا سرکار

ڈنکہ پاننگ ۽

داخل تے ہم نے آن پلک۔۔۔؟“

نظم انا نیام اٹ او اسہ شجرہ اس بیان

کیک۔۔۔ دا شجرہ انت اسے اسہ داستان غم

اسے اسہ دُدی ۽ حوال اسے ہرادے وار

وار آپاننگ۔ ڈنکہ عبادت گاہ ٹی دغانا اسہ

کلمہ اس اسہ بندغ اس پاک تو ایلو کلم

ہمودے واپس وار دارا پارہ۔

(برجا ۽)

ارغ وچ وکتب کشوہ۔۔۔۔۔

نا ڈران خیرات خواہرہ

ننے کہ نادرنا غلامی کنے بقول ۽

گرائی خاراٹی بریمہ؟

لکھ!

ای عرب اسے اُٹ

کنا پن بیرہ ہندادے

کنے کچ ۽ لقب اف

ای اسہ ہندن ۽ سرزمین اسے نا صابر اُٹ

ہراڑے قہر و عذاب اُٹ زندتک

ودشت نا زمانہ غان مُست

دے نا تمانگ آن مُست

سدا بہار و زیتون نارودم آن مُست

بے وچھل آتا ترک آن مُست

کنا رویت غاک دا ڈغار اُٹ ہمگر کچ مسوسر

کنا ابا لنگار کروک ۽ خاہوت اسے آن

سیلدار تیک

رکس انا خاہوت اسے آن اف

بیرہ کنا برغراس کس

بیدس حسب و بے نسب!

داڑان مُست کہ اوک کنے کتاب خواننگ

ہیل ایتوسر

اوک کنے دے انا تک تننگ ۽ رغار

کنا اُردار و غم سے نا کوشی نا ڈول ۽

پیش وڑی تیان جوڑوک

گرائی کنا حیثیت آن راضی اُس؟

بیرہ کنے پن اس ارے

کچ ۽ لقب اس اف

لکھ!

ای عرب اسے اُٹ

پُوہ غا تاریک: کولانا وڑمونون

خن تاریک: بور

و کنا شناختی علامت:

کنا کاعم آ عربی دسما و اوڑا منون ۽ پٹی

احوال سفر (19)

ای امریکہ و خنٹ

فلاڈلفیا ٹی غا ہوت اسے نامہانی:

سیمیٹار ناشیڈول اٹی مہالو آن تروک کس کہنے مسٹیکو دے اسے فیملی اسے نامہان مروئی ۛ۔ شیڈول ناوڈاٹ نئے ہندافیلی دیگر ناپاکم بیچ بچہ ہٹل آن ہرفوئی کس۔ ای تینے مہالو تیار کریٹ و چارو نیم بچہ غا ہٹل آن پشٹن روڈ آسٹ۔ کن تون اوار

ارا پین اسٹوڈنٹ سرچو نا مہمان کسر۔ ہراٹم کہ پاکم بیچ بچہ خوک مس تو ای ہٹل نا شیف انا انتظار گاہ غا ہنٹ ہراٹے کہ نا مہماندار ۛ۔ ہم بروئی کس۔ ای اوڈے سر

مسٹ تو خنٹ کہ اسے نیارٹی اس مہالو آن نا انتظاراٹی سلوک کس۔ نیارٹی ناوڈی اسے کاغذ اس کس ہراٹی نامہ بندغ نا پنک لکھوک کسر۔ دانیارٹی ناپین تے ہرسانا ہر مسٹ آتے اسے جاگہ بچہ کرے۔ کنا ایلو

سنگت آتین اسٹ نا پین اسامہ کس۔ اسامہ مصرنا بندغ اس کس، او امریکہ ٹی ماسٹرزننگ کس۔ ارٹیکو سنگت یونان ناس کس ہرانا پین جبیک کس۔ او یونان اٹی پی

لیچ ٹی کنگ کس وے اسے مسٹر اسے کن اسٹیج اسٹوڈنٹ (Exchange Student)

نا حیثیت اٹ امریکہ غا بسوس۔ نن تون درستی راستی کنگ آن پد نیارٹی نئے ہٹل آن پشٹن متنگ نا پارے۔ دانیارٹی نا بالاد نیامی وڈا ناس

کس۔ اونا ہٹلن غا بالاد اس کس۔ رگت تے خیسن کس۔ پشٹن مسن تو روڈ انا ہر غا غا مسون غا رگت انا کارموٹر اس سلوک کس۔

نیارٹی نا چند فرنٹ آسوار مس۔ نن خیرانا سیٹ آتیا تون۔ ڈیورسٹ آسے جینین رہٹی غا بندغ اس تو لوک کس، او ہندانیارٹی نا ارغ کس۔ نا سوار متنگ تون نرینہ

تینا مومن غا خیری ہڑسا ونا دوتے ہلک۔ درستی راستی ناوخت آوتینا پین ۛ سرچو ہلاکو (Sergio Blanco) پارے۔

نیارٹی نا پین پرگٹی کس۔ اوکان پد گاڈی سرچو اس تا اراکن مونی راہی مس۔ سرچو ماحولیات سائنس نا سہ ریارٹی پی ایچ ڈی پروفیسر اس کس۔ سرچو نارنگ خیسن کس، اونا گوڈریش اس کس۔ سرچو ہڑقدانٹ ۛ

بندغ اس کس۔ او ہم تینا زبیر غا ہار خوش تب کس۔ وخت اس کہ نن سرچو تون تینا درستی راستی ۛ کرین تو او بھار خوش مس۔

سرچو پارے کہ ای مصر و یونان آہناٹ وے پاکستان آہنٹ۔ ای سرچو آن سوج کریٹ کہ ایشیاء نا ملک آتیا ہنازے۔ سرچو اونا زبیر غا ہندی تر کہ او

نن پاکستان آ تو بنگ کتن وے انڈیا نا چکر ۛ خلکن۔ ولدا سرچو گپ ۛ مونی درسا پارے۔ انڈیا نا روڈ آتیا ٹریفک نا نظام بھار

خطرناک ۛ۔ ویل دادے کہ روڈ آتازی آ گاڈی تتون اوار اوار خراس آک ہم چر بگر۔ خاص کر خراس آتیاں گاڈی ۛ

بھٹنگ بھار احتیاط خواہک، ولدا گپ کرسا سرچو پارے کہ اوڈے مخلوق ہم ٹریفک نا بیچ خیال ۛ کپک۔ رکشہ موٹر سائیکل آک

ٹرک آتیا مومن آن انا گت کراس کیرہ۔ او تینا زندگی نا بیچ پرواہ ۛ کپسہ۔ ای تینا است اٹی پارٹ کہ سرچو ۛ خبراف کہ انڈیا و

پاکستان نا ٹریفک نا نظام آتیتی خاص ۛ فرق اس اف۔ گاڈی مونی ہنس کس ون گپ خلا کس۔ ہراٹم کہ گاڈی اراغان خوک

مس تو سرچو پرگٹی ۛ پارے کہ ای نے اراغان ڈوفوہ۔ نی داسکان ارغ نا تیار ۛ کر۔ ای دا ورناتے شارانا چکر ۛ خلفوہ۔

سرچو گاڈی نا بریک ۛ خلک، تینا ارانی ۛ

میوزیم ۛ۔ بلڈنگ روڈ آن چٹ مرکس۔ بلڈنگ نا مومن آروڈ انا ماس آسٹری جوڈ کسر۔ ہراٹے کہ سیڑھیک ختم مسرہ،

ہموار کی نابت انارہی آتینا دوتے ہڑ کرسا فوٹو ہلکے۔ سرچو گاڈی ۛ مدان مدان آ مونی درسا و فلم انا بارواٹ نئے معلومداری

نکس، دا بابت او ماسٹرزن اسکا لرشپ آ امریکہ کن ہنا۔ امریکہ غا پدی ہٹنگ آن پداو محکمہ تعلیم نا پالیسی پلاننگ ایڈاپٹی میٹین پونٹ (PPIU) ۛ جوائن کرے، داسکان

ہموڈے سروں کنگ ۛ۔ او امریکہ ٹی انت خنا، او فنی قلم و کاغذ نا ملک اٹ تلارنا خوالوک آتے کن رو بندتے۔)

ہموڈے زی آسے بندغ اسے نابت اس جوڈ کس۔ دابت اناسہری آن لگا کہ اسے پہلوان اسے نابت ۛ۔ ولدا سرچو گپ ۛ

مونی درسا پارے کہ دا راکی نابت ۛ۔ ہراڈے راکی سٹیچو (Rocky Statue) پارے۔ سرچو راکی نا بارواٹ

پارے کہ راکی اسے بچی فلم اسے نا پین ۛ۔ راکی فلم 1976ء اٹی ریلیز مسنے۔ راکی فلم انا بھار کچن آ کردار آتیا سوب آن فلم ۛ

آسکر ایوارڈ تنگ کاس۔ ولدا سرچو پارے کہ فلم اٹی بنیادی و اصل کردار شائلن (Stallone) ناکس۔ شائلن نا فلمی آپن راکی کس۔

اوکان پد سرچو سیڑھی نا نیمہ غاتینا اسے دو ۛ

..... عنایت مینگل

(عنایت مینگل نا تعلقداری نوٹھے آن ۛ۔ او تینا ناٹی تعلیم ۛ نوٹھے آن دوئی کرے۔ ولدا ایجوکیشن اٹی استاد نا حیثیت

اٹ جوائننگ کس۔ اونا شوق خوانک و خوافتنگ تون زیات

کس، دا بابت او ماسٹرزن اسکا لرشپ آ امریکہ کن ہنا۔ امریکہ غا پدی ہٹنگ آن پداو محکمہ تعلیم نا پالیسی پلاننگ ایڈاپٹی میٹین پونٹ (PPIU) ۛ جوائن کرے، داسکان

ہموڈے سروں کنگ ۛ۔ او امریکہ ٹی انت خنا، او فنی قلم و کاغذ نا ملک اٹ تلارنا خوالوک آتے کن رو بندتے۔)

ہموڈے زی آسے بندغ اسے نابت اس جوڈ کس۔ دابت اناسہری آن لگا کہ اسے پہلوان اسے نابت ۛ۔ ولدا سرچو گپ ۛ

مونی درسا پارے کہ دا راکی نابت ۛ۔ ہراڈے راکی سٹیچو (Rocky Statue) پارے۔ سرچو راکی نا بارواٹ

پارے کہ راکی اسے بچی فلم اسے نا پین ۛ۔ راکی فلم 1976ء اٹی ریلیز مسنے۔ راکی فلم انا بھار کچن آ کردار آتیا سوب آن فلم ۛ

آسکر ایوارڈ تنگ کاس۔ ولدا سرچو پارے کہ فلم اٹی بنیادی و اصل کردار شائلن (Stallone) ناکس۔ شائلن نا فلمی آپن راکی کس۔

اوکان پد سرچو سیڑھی نا نیمہ غاتینا اسے دو ۛ

آن پد سرچو نئے پدی اراغان سر کرے۔ سرچو گاڈی ۛ تینا ارا نا مومن آ پارک کرے۔ ولدا او نئے دواٹ اشارہ کرے کہ نم اراکن راہی مہو۔ اونا چند گاڈی ۛ سلفنگ آن پدنارندانی بس۔ اوفا ارا روڈ انا لیلو آن چٹ ہڑا کس۔ ہنداسوب آن اوفا ارا نا درگہ ٹی پیہنگ کن نئے چار یا بیچ سیڑھی ہڑا لگوئی تہا۔ نن مونی و سرچو بنارندانی اٹی ارا ٹی پیہا۔ پشٹن نا درگہ تون بیچ تہی چیکو نیمہ غا اسے درگہ اس کس۔ سرچو نئے ہمو درگہ نارہی آسلنگ نا پارے۔ ولدا اونا چند ہمو درگہ ۛ کلپی۔ نن ہموڈے انتظار کنگ کس تو سرچو پارے کہ دا کنا مارانا کمرہ ۛ۔ سرچو اسے وار پین درگہ ۛ خلک۔ مارتے چٹ ہرے کرے تو سرچو اودے ہنداکان توار کرے کہ مہربانی کراسہ دم اس پشٹن ہر، دا مہمان تا دوتے ہٹل۔ ہنداز تون خنان کہ اسے سی سال انا عمر انا ورناس درگہ غا پشٹن مس۔ اونا رنگ جینین و بالاد اٹ سرچو آہار ہڑا کس۔ اونا چکو فریچ کٹ ناریش اس کس۔ او پشٹن متنگ تون امریکی وڈاٹ ننا دوتے ہلک۔ سرچو اودے پارے کہ دا ورناک فل برائٹ پروگرام نا اسٹوڈنٹ غا، اینوشام انا ارغ آدا ننا مہمان ۛ۔ اونا مارنا دوتے ہلنگ آن گڈ پدی تینا کمرہ ٹی پیہا و تہہ انا نیمہ غا درگہ ۛ بند کرے۔ اونا مارنا کمرہ تون مومن پہ مومن ہال انا درگہ کس۔ سرچو نئے ہمو ہال اٹی درے۔ ہال انا نیام آسے مرغن ۛ میز اس تھوک کس ہرانا داپار ایپار کر سیک خلوک کسر۔ ہال انا اسے کچ آوفا کچن کس۔ پرگٹی کچن اٹی سلوک کاریم کنگ کس۔ کچن اٹی گل گلاپ نا خیسن رنگ انا پھل آتھون اوار پین ہم چکو چکو جینین ۛ پھل تھوک کسر۔ داکان بیدس ہال انا جیت آپاٹ اٹ جوڈ کروک ۛ مسہ ٹوکری ٹلوک کسر۔ ٹوکری تینی خرن ۛ پین و لاچکو پیڑی تھوک کسر ہرافقا پین آک شیف فرش اسکان لڑونج کسر۔ نن کرسی تینا تون تو پرگٹی نن کن جگ سیٹی دیرا پس۔ (ہرجاء)

بوگ شوگ

بے بسی بندغ ناشوق ۽ کنیک

..... ڈاکٹر محبوب شاہ

پروفیسر پارے اہلم چل سال نوکری کریں تنخواہ چہنہ پنشن اف سننے آن ہائی کورٹ نا چہر اسیک جوان ء، دے انا پنجہ ہزار مخلوق آن کشرہ، دانشور اسے نا پانگ نا روات متنگ یک قیامت مسنے نن جنم اٹ ریٹنگ انگ اُن۔ یک ونیم تو آن انٹرنیٹ سروس اف موٹر سائیکل آڈیل سواری بند ء، ہلکے نے پانزدہ دے کورٹ پچہری ٹی ترپ ہلوس، پنج ہزار جرمانہ اسیتے، موٹر سائیکل ۽ تسرنے ڈکالی آ ہیٹ آنار کیرہ فقرہ تے۔ ریل بند ء، اگر وخت اس بریک جیکب آباد آتورہ تے، ولدا

کھسہ۔ برام آن مست انفتے پاتس؟ پروفیسر پارے نی دتر تنگسے نی مگہ پاریس؟ ارادوی پارے چناژ کن درزن اس کیلا ناہل پروفیسر ریڑھی سے آ، سلیس ریڑھی والا ژان درزن اس کیلا ناہلک، ریڑھی والا ۽ پارے میر کوئٹہ نا حالیت بھار خراب ء، داسہ اپارنا چوک آشتقا لوالا سندھی ء بے کاٹم ۽ بندغ اس خلک کسے، پر پیگنڈہ ٹی ارا کیلا اسہ مالٹا اس اسہ امروت اس مفت کنگ، ریڑھی والا ۽ پارے میر پیسہ پہلی آیتوہ نے۔ ریڑھی والا پارے پرواس اف صاحب، ولے راج انا بدکردار آ بندغ آتا شرفدار و متبر متنگ راج انا تہای و بربادی ء۔ اہل کر کرے تینے زہیفہ تے ہنگ۔ کیلا تا لوت ۽ ہر فنگ آن مست اہل ۽ ہرا کر و اس چکونا ہرنے روست کر سا گاڑی ٹی توس۔

کونڈہ فاج اسے آبر، بس آک بند بکلی نہدہ گھنٹہ مفک، گیس بند، امن ایمنی ہراسا دارنا پن ء، اونا نسل ڈینوسار آ تبار کنا نے، کاروبار کن سرکار الپک باڈر آک بند ء، ولے چڑس، افیم، ہیروئن نا دکا تک شارانایام اٹ نن ددے لید ء۔

ایلو پارہ غا سن آئی ایم ایف نا وادار اُن، دا دور ء جدید اٹ غلام ۽ زمیر اٹ تفسہ، بلکن وام تا چٹ اٹ تفرہ خزانہ خالی ء، ملک ۽ موٹر سائیکل آتا چالان و بکلی تاہل آتیتی چلیفنگ ء، کنا مار زندہ ہند اخیرین مسنے کسری کچک اس ہم غوغا کے ہندن خفتنگ دن کہ نصیحت کرے ہنا۔

سہب اتون تیغ آن بش متنگ آن خاچنگ تم اسکان است آن اسہ بدعا اس پیش تمک کنا وطن ۽ تہاہ و بر باد کر و آک اللہ نمانسل آتے غرق کے۔

پروفیسر پین ہم ہیٹ کر یکہ ہوٹل ولا رخت کرے۔ تین تون تیٹ پارے جانی ریٹار مروک آژان ہرکس بے زار ء، ای حق وناک لُح آ لکھیٹ تے۔

کسر اٹ پروفیسر نا زہیفہ آتسکریم اسے نا خواست کرے، تو پروفیسر آتسکریم اس ہلک ایس، بے خیالی ٹی مانی نامون آسگریٹ اس لگے، مانی پارے مزہ لُح نی سگریٹ ہم

زہیفہ تے ریڑھی والا ۽ پارے اہلم کس ءوام تنگ آن مست اسہ وار جوان سینڈی غل تے متنگ یک پد آن اسہ ایلو ۽ غنیرے، گاڑی ٹی تونگ تون پروفیسر پارے کیلا 50 روپی درزن کس، ای ہشتاد اہلک تا، ریڑھی والا غریب اس 20 بڑا درے، گڑا انت مس۔ زہیفہ تے پارے جی او پروفیسر! ای داسہ گاڑی نا آدینک ۽ خوڑت بُرا ت تو احساس مس کنے کہ جہان اٹ معصوم آ بندغ آک داسکان زندہ ء۔

پروفیسر پارے میڈم ریٹار متنگ آن پدای کل ۽ گندہی تیان تو بہ کریٹ، زہیفہ تے پارے راست پاسہ۔

پروفیسر پارے میڈم نے تو خدا غلے چڑہ کئے شک کیسہ، ریٹار متنگ آن پد سے روزہ اس خلک، سہب انا سما کپہ، چار وخت تو نماز خوانوہ، خیر و خیرات ای کیوہ، خیر و شر ای کپہ، پین انت خواہس؟

زہیفہ تے نا کو اس خلک پارے درو کتاب ایسی خوانات ہر اتم کدھڑا ناچ کنگ آن سلیس گڑا گرو جوڑ مر یک۔

پروفیسر ءوڈہم بس است اٹ ہشتدہ ہم کس پارے میڈم جان نا قصور اف ایہن ہم ہندن ء دنیا اسے ای ہم درو کتاب اس خوانات آخر کیوہ پنہاٹے پنت اس نوشی کس، پہلوان، بیورو کریٹ، ناچ کر وک آ مانی، و سرکاری پروفیسر ناچیری بھار خراب مر یک۔

پڑھ جاہل وزیر تا بیٹک آک پی ایچ ڈی ڈاکٹر، انجینئر، سیکرٹری، تعلیم یافتہ اٹکا ورناتا مچی آن آباد ء۔ ہوٹل نا خواجہ پروفیسر ء ہوٹل آن پنشن رخت کر یکہ، پروفیسر نا آلو ۽ خنا

بش مس کاؤنٹر آن سوچ کرے، اخس پیسہ مسر اہلم قلم ۽ تینا مچے کوئٹس آننے کہ غریب محنت کش آتے ڈیٹنگ اٹ ہندوستان نا دیر اینو ہم ارٹیکو نمبر آٹے، اوکیو نمبر اینو ہم ہوٹل والا تاء۔ کرار آپارے خیال کیس ریٹار ٹ۔

کاؤنٹر آ تولوک ورن پیسہ ہلو ہشتدہ کرسا پروفیسر عجب کرے۔

پروفیسر سوچ کرے توٹ نے؟ خدمت کر لیں شرف تسس، ارغ آتاہل ۽ ہلو لیں، سوپ کفیس، کوپ وکڑا ہی مفت گاڑی ٹی تحفیس، حالانکہ ریٹار منٹ آن پدارا گودی ہفتہ ٹی اسہ وار ہشتدہ کپک، فی امر مہربان مس؟ ہوٹل نا خواجہ پارے، صاحب! یات بریک نے ہر اتم اوکیو ہسٹراٹ کنا حاضر یک کم تسرنے کئے ڈراپ آؤٹ کر لیں، وچ آمار مسن تامون آکنے پاریس، داسرنی وخت اس ہم کلاس اٹ تولنگ کپسہ تاکہ باوہ ناہنتے۔ صاحب! ہمز دے یونیورسٹی ء الاٹ ایڈپورٹ روڈ آ ہوٹل ایسیٹی فینر لگاٹ، داسہ الحمد للہ ہنداروڈ آکنا مسہ ہوٹل، اسہ ہلو فارم ہاؤس اس، گڈ، ہیٹ، میٹل، اسیل، ٹکڑ، سکو، باڑو وروڈ انا سادار تو ریٹ گین آ ہاؤسنگ اسکیم اٹ ماڑی ء کنا، صاحب نا خیرات خور مریون تو ایوانی ہم پروفیسر مسہ جاگہ اس گیل بلکہ یا تنخواہ کن ان پڑھ جاہل وزیر تا دراکو ک و پاڑو کر یٹ۔

پروفیسر پدین ء اسڑوہ اس کشا پارے راست پاسو ۽ کہ ہمودے ای ہم نے تون ادارنارہ پین نہ ہنداروڈ آسڑہ پاچہ و ہوجری نا ہوٹل اس تو ملاط دے ارٹ آ پروفیسر آک کس ء پاس کر یہ کس ء داخلہ ترہ نہاری کن الی کنا ہوٹل آسڑہ بد قسمتی ۽ پروفیسر نا سوچ ہم ریٹار آ جزل آتاء، زند پرائیویٹ سیکورٹی گارڈ آتاء۔ ورن پارے جی او صاحب ننا وطن اٹ زور اب تعلیم نا اندازہ ء داؤڈا ن غل ان

پروفیسر اس زیبا ۽ مسراس سرک آختاتینا باوہ تون پنڈاک، تو باوہ غان تے مسر نا دو ء خواہس، باوہ تے پروفیسر ء سالم کنگ کن شروت اس تنھا کہ اگر کنا مسر تون برام کنگ خواہس گڑامہ دے اسکان کن تون اوار پنڈہ، تاکہ کنا مسر ۽ پختیر و پنڈوک ناشغان خلپس۔

پروفیسر منہ دے جفنگ آن پدا ونا شروت اتون امنا کرے، خیرات ہلنگ نا بناء کرے، خیرات خواہنگ نا ارٹیکو دے مسر خنا پروفیسر ترہ غا تولوک ہو غنگ ء؟ مسر ہو غنگ نا سوپ ء سوچ کرے۔ پروفیسر پارے ای دا ہیٹ آ پشیمان اٹ کہ زندا نا بھلوٹھ اس یونیورسٹی ٹی انفتے بر باد کر یٹ۔ اسدے یونیورسٹی نا ریٹار ء پروفیسر اس تینا خاہوت تون اوار ایڈپورٹ روڈ آ اسہ بھلوٹھ اسے آس کاؤنٹر آ تولوک ورن ء کرار آپارے اہلم اسہ روست اس رکابی اس ساگ و رکابی اس دال انا مون اتیس، خیال کیس چینی، سلامت، ڈبی، خان یادنگ انا دیر مون نفیس، ای چار سال مست ریٹار مسٹ، ریٹار منٹ نا مدیک داسکان دو پتو۔ مانی و چناک شش تو ء اسٹ اٹ بلکنو کہ سننے ایڈپورٹ روڈ آ ہوٹل ایسیٹی چرپ ء باخو اس کف۔ ہوٹل والا جک سلیس پارے صاحب نم داڑے تولو۔

ارغ آن مست ہوٹل نا نوکر ارا تا س کلز نا سوپ نیام اٹ نا تنھا چنا تالہ پروفیسر نا دو آن بک اس ہلک پارے نن کن اخس مر یس! ای خالی ارغ نا پار یٹ نی سوپ ہم مون تسس۔

پروفیسر خارا نی بش مس کاؤنٹر آ ورن ء پارے ای دال وساگ ناہل آن فریشان سٹ اخس مرونی وا بیدس ار فنگ آن سوپ مون تسس، چاوہ جگا ء کنا خالیسہ! ای ختی پار یٹ کنا مارای ریٹار اٹ، ورن پارے صاحب دا سوپ آک کنا پارہ غا ء۔ پروفیسر پارے خدا خیرا سیتے نے مسلمان! ورن نا ۽ تینا سرنے تین تون تیٹ پارے سخت اٹکا بندغ آک مڈی مچ کنگ نا رنداٹ مچ آ زند ء ختی ٹی گد ریفہ کدازگار مرین گڑا کہین۔

نوکر ء ہکل شہت کسیر اس جتا کڑا ہی نا ارا رکابی تک، ارا رکابی تیخ کوپ، سلامت، رائیہ، پیک کرف صاحب نا گاڑی ٹی تحف۔

پروفیسر فریشان کس کہ ارغ آتاہل اٹ برو،

سفر نامہ (11)

ماشکیل اسکان ناحید آک

جلال پارے؟۔ ماما نن ان شاء اللہ
ایلو ز دے برینہ، نئے ہومو مانی آگڑا تے
نشان ایت ہرا کہ نم پرانغ اٹ دیر
کشائڑے ہوکان گڈ بیکو مشین اٹ،
نئے ہموگڑا تاسیل عکرف۔
جی! بالکل مست انا غٹ گڑا کتھوک،
پکہ قسمت ہونے سیل کرفوہ۔
”مسیکودے“۔

پکہ کن است آن اوفارہ تون واہنان کہ
ماما ہاشم تینا دتاخ آساڑی کس، نئے بنیر
کرے، تولے۔ پارے سنگت آک نے
کل آن مست چا اس ایتن یا میوہ
دوست کیرے؟
پارین ماما جانن میوہ گنہ۔
کنے آن ارفیر؟
جلال پارے ماسٹر نے ہرا میوہ
دوست؟

پاریٹ یار! کنے غٹ میوہ غاتیان انجیر
زیات دوست۔
ماما ہاشم پارے اے بھلا درخت انجیر نا
سے ہموکان امینگی دوسد ماس انجیر نا
خلوک غٹ تے بسسو۔
جلال پارے؟
ماسٹر اسے گڑا سچاسہ؟
انت اسے یار!
بندغ آک پارہ انجیر ع کہ وخت اس
درخت آن کشکک گرم گرم آن گرم کنگ تے
باغ منڈکیک مکہ راست ع؟
یار! دا گپ ع زیات بنگٹ ای انجیر
کنگٹ ولے کنے ماتھتے۔
ای ٹول اسے آن بسن غانجیر اس کشکک
کہ پیشیم نا اذان نا توارمس۔ نن پدی
ہڑینگان، ماما تینا دتاخ آچے دوگٹ
کس۔ نئے خاتینا کاریم ع تر شاعا۔ نن
تون دم اس دیوان مس۔۔۔ ای ارفیت
ایان تے ماما نندا باغ عاٹ سال ع؟
پارے کنے خدا رکپ پنجاو یک پنجاو دو
سال مریک تے۔
جلال پارے گڑا ماما اے تم دیر انا وڑک
امر مسو؟
(برجاء)

اوہندا زمینداری کس، ملک آک خرن
خاند شاری نامہ دے ایسر مسر، اوکان گڈ
آبادی نا حساب و کتاب ع بنا کرین، ارا
وجہال ہنسا اس زمیندار اسے تون اوڑدہی
فیض بسیمگی۔۔۔ بسیمہ

مسن، اونا زمین اٹ ہرنگ وتمام انا میوہ
تروک غ درخت کس۔ جمال پارے دا
مہمان اسے نن باغ انا سیل اکن بسن۔
جوان کریرے، سیل کبو، مہمان ع باغ اٹی
چریف انگورک بسسو، پین بسوک غ میوہ
ارے مہمان ع کیت۔
نن کماش ناماس آن بش مسن۔
یار جمال دا خواجہ نا پین دیر ع؟
دا اسہ بھلود استان اسے۔
ادامریار؟

دا خواجہ نا پین محمد ہاشم ع، دادے چٹاف،
بیرہ اودے زہیفہ ع تے، درخت خلسا دا
غٹ باغ ع ردیفینو۔ چل پنجا سال مست
دا فک کاریز خٹسا دیر ع ایسو باغ اسکان
سر کرینو۔ دا چنکا چنکا دون تے خٹسہ؟ دا
دیر انا سر متنگ نا نشانیک غ۔ داتینا ورنائی
آن داسکان باغ انا کاریم اٹی لگوک غ۔
نن محمد ہاشم نا کسہ ع ایسر کویسن کہ انگورتیا
سر مسن۔ انگورک مہ کرک مسر، منہ غاتا
زی آزیرتالان کس، زیریتا کڑک آتین ہر
رنگ انا انگور لڑونج کس۔ نن رنگ رنگ انا
انگور کنگن وخت ایسر مس۔ ہڑینگان، ماما
ہاشم چا اس کریس، چا کنگن شام تینا چر
آتے خلک۔

گڑا نن مسیکو دے اسہ روی موٹر سائیکل
اسے آہنان نیوتا گڑکٹ ٹل اتون ہم سیم
کس غٹ ہنگین تے حساب کرین، مسہ
دے اڈ کرین، بندغ آتا شناختی کارڈ
آتے ہلکن ارا سیٹی تون داغٹ کاریم ع
اسہ دے اٹی حساب کرین، خلق انا آبادی
پنجا ارامس۔ کمدستی نیستی نا ہونفوک
کسر، اسہ ارا سیٹی مسہ خابوت رینگارہ۔
ای پارٹ بھی! تین کن گدان اس چک
کرومرے نم کن کوٹھی و مکان اس حساب
مسکہ۔ نئے آن ہرکس ع چکو ٹھکانہ اس
مروس۔ آبادی نما پنجا ارامس متوکہ سد
آن ودمسکہ۔ دا وڑاٹ نما کس اسے نا
ہنگین درست اف۔

All About #Brahui

- * Online Brahui Books
- * Interviews
- * News
- * Novels
- * Poetries
- * Short Stories
-And more

برابوئی نا بابت
برابوئی تھی

www.talarbrahui.com

ایلو میر کہ پاریکہ داہندا گڑکٹاٹ پنی ع،
او حاجی دولت خان کس۔ نن کور انبار
ترا پڑینگا۔ ہموہندا سر مسن۔ کنے کلی نا
دے ٹک گڈ آ ایسر، مسہ ایف سی نا کار
اتون اوار، ای اراتے حساب کنگ بنا
کریٹ، خلق نیمہ مس، دے کی ہلگ نا
گڈ آن اسلم صاحب برسائس، ای وادو
اوار تمان، کنے پارے یار! کلی ع، نی
امرداڑے بسس؟ دا تو کتا بلاک ع۔
ای پارٹ بھی! نی رد اس، دا کلی نیو
تا گڑکٹ ع دا بلاک نمبر 1 کے تنزگانے،
نن تو مک آمیر آتے بٹنگان، و ہڑتوم
آک ہر، اسٹ ایلو ع رد بد کریر، نن
کاریم ع تورین۔ خلق انا ایلو بندغ آک
بسر، قضا ختن اسکان اوقتا تین تون سلسلہ
ٹھو۔
نن پدی ہڑینگان، رابلد آلو، بیرہ اسہ کٹارا
غ گاڑی اس ایف سی کارندہ غاتا کس، او
مین ہلسا ون وھک ترسا، ننا حالیت ہندن
مس دنگہ اسہ بزغراس تینا ملک اٹی دے
درست آدے انگارکے۔ نن ہندا وڑاٹ
ہسی مٹی کس۔ درست متونہ کہ دایر ع او
دیر ع۔
چے بروچے رد، ہندا وڑاٹ مزل اس
ارٹ بسن، وڑ متونے گر بام نا گواچی
مسن۔ گڑا اسہ ایف سی نا کارندہ اس تینا
افراسے آن معلوم کرے کہ نن کسر ع رد
کرینن داسہ تینٹ تپہ کہ ہرا گڑن۔ نن
کن بیو یا رابلد اس راہی کبو، نادرک ع
خلے، نہ تو داڑے بے پڑدہ مرینہ۔
چے ہرے سے آ موٹر سائیکل والا اس
بس نئے موٹا غاتیس ماشکیل نا بازار آسر
کرے۔
سلیم پنی آمیر کرنل نارہی آغا ع ایس بس
کہ کنا کلی نا آبادی ع کم و خراب کنگ کن
حاجی دولت خان و مارتے جلال پین
ماسٹر اس ایسو۔ نم افسر آک کنا غا ع پنجاو
دافتے تو بو۔ خلق انا بندغ آک ہندا
بابت اٹ۔ ایس۔ ایچ۔ اتون گپ
کریر او پاریس کہ سلیم نا گپ ع خف
تو بو کاریم ع برجاتجو۔

ورنا گل

خیال انا درک لگتو

چج خراب ء۔ ہندا خاطر آن نن ہندا سوچ
آتیشی چپ اُن، اگہ ہیبت کرین گڑا نا
جوان انگا ہیبت آتیاں مخلوق بد دیک خفا
مریک۔ آخر ہمو پوسکن بروک آ سوچ
مہالو متکن آ سوچ آتا ہیبت آتے بنگ،
چٹ ہموڑے توں سوچنگ اٹی لگا۔ گڑا
پارے کہ داسہ ای بسٹ نم غم کپو۔ چج خوش
مسر کہ ننے داسہ پوسکن ہمرہ اس ملا۔

ہندن منہ دے چج سوچ آک اوار تو سرہ
سوچ خلک کہ انت کین ایلو انت کروئی ء
ننے۔ ولے اوقتا سوچ آتا تالان کننگ آن
مُت اوفتے ہندن ملامت کننگا کہ اوچ
توس کہ داسہ امر کین۔ آخر پوسکن بروک آ
ہرا ایلو سوچ آتے تسلی تس او ہموکان ہندن
ہنا کہ چج اونا درک لگتو کہ ہرا نگ ہنا۔ پدا
ہمو متکن آ سوچ آک تین توں سچ کرسا
مغز آن پشن مسرا وفتا ہم درک لگتو کہ نم
شیشی ہنارے یا کہ بڑائی۔ مغز ہموڑے
خورک توں فریشان مس تینا دوتے کاظم اٹی
خلک۔

وخت اس نن ہیبت کین تینا خیال آتا
درشانی ء کین، گڑا دن مف کہ ننے ملامت
کرور، انتے کہ اینو پگہ ہیبت انا بنگ آن
مست ہیبت ء پین وڑا مون آ اتیرہ۔

جوان انگا ہیبت ء کس خف تو پک، ہرکس
تینا سوچ انا خواجہ تہیت ء، اگہ او ہی ء یا غلط
ء، بس ہندا سچک بس ای جوان اٹ، ایلو

پارے کہ نمے داڑے رادہ کہینو کہ نم جوان
سوچ جو مخلوق ء تینا سوچ نا علم اٹ جوان ء
کسراٹ دبو، ولے نم داڑے چج ہیبت
کپیرے گنگ، گر جوڑ اُرے۔ گڑا امر نم

عصمت بلوچ

مُست آن بروک آپوسکن آمنہ سوچ سرہ،
او کوشٹ کریر کہ نن داڑتوں ہیبت کین،
ولے اودا سوچا کہ دن مف کہ ننے داکان
کشو۔ گڑا سہت اسے کن چج کپ کریر۔
آخر ہمو پوسکن بروک آ سوچ ایلو سوچ
آتیاں ارفے کہ نم انتے دن ہبکہ اُرے،
ایلو انتے خلیرے۔ نمے داسا مف کہ نن مغز
اٹی اُن، نا کاریم انت ء؟ اوڑتوں چج
اسٹ ہم ہیبت کتو۔ کس اس اودے وردی
تو۔ اواسہ وار پدا ہم ارفے کہ نمے آن
سوچ اٹی اٹ انتے دن گنگ اُرے؟
ولے انگہ چج کس اودے وردی تو۔ گڑا
پدا ہندا پوسکن بروک آ سوچ اوقتا چوا

شام آتارمئی ٹی خیال اس مغز اٹی شینگ
کرے استار آنبار چٹ روشانی کرے
ولے ہموٹی گوہنگا۔ ایلو منہ سوچ مغز اٹی
تولوک سرہ، اسٹ ایلو ء ارفنگ سرہ کہ نم
انت سوچرے؟ ایلو پوسکن آ بروک آ سوچ
آتیاں ہم ارفنگ سرہ کہ نم پوسکن بسرے
تینا حوال ء ایتو، نم توں پوسکن ء سوچ
ارے یا کہ متکن آ سوچ آتوں اوار
بسرے۔ ہندن داغ اٹی مہالو آن
تولوک آ سوچ آک ہیبت کننگ سرہ گڑا
خنا کہ چٹ روشانی اس مس ولے ہموٹی
روشانی گوہنگا۔ گڑا اوفک چپ کریر۔ ہرار
کہ اسٹ نانت تا تو ارفے، منون منون ء، نا
پارہ غابنگ ء، اوفک سوچا کہ نرن ولے
خلیس آن اوفک چٹ ہموڑے بارسر، چج
سرنگ کتوس۔ وخت اس ہمو بس اوقتا
خوک آ سر مس، اوفک ہرار کہ داسوچ اسے،
ولے خنا کہ داپوسکن آزمانہ ناروک اسے،
نن مہالو دن ء سوچ خفتن۔ گڑا ہمو سوچ
بس، ہموقتوں توں ولے چج ہیبت کتو۔

کسہ

زندانا سفر

پارے خواجہ اللہ نا باء آمین کے، ولے کنا
اُست ہندا خواہک کہ شادین اسہ
بھلو بندغ اس مرے داشوانی کن و ایلو
ڈکھ آتیکن نن بھاز اُن۔ کنا است پاک
کنا مار کنا وڑ خوار ء دے چپ، او اسرات ء
دے گدریفے۔ ماسٹر صاحب پارے
سُمال فی فریشان مف ان شاء اللہ نا مار اسہ
دے اس بھلو بندغ اس مریک ماسٹر
صاحب ہرا شادین نا کنا آ پارے کہ
شادین جان ای داسہ نمے آن موکل کیوہ۔
ولے کنا کنا پنت ء ہر س خواہس۔ سُمال
پارے ماسٹر جی ای ان شاء اللہ خاوث و
نما مشورہ ء دروگ اواسہ دے اس دنیا ء
نشان ایوٹ و ایلو غریب آتا چناتے کن
اسہ سچ اس جوڑ مروٹ، ہرا سٹ پدا کنے
آنبار منگ نا کوشٹ ء کرو، دا ہیبت ء
ماسٹر جی پارے شاباش کنا مار، و ماسٹر
صاحب بش مس، اوقیان موکل کرے او
تینا کسراٹ سر بلک۔
(برجاء)

پانگ ء کہ اوڑے کنا استاد جی تولوک ء،
ای اوڑے امر تولو؟ ماسٹر صاحب بش مس
تہیت ہنا و شادین نا دوٹی بلک الیس تے
پارے، کنا چنا استاد تینا شاگرد نا روحانی
باوہ مریک، و فی امر مڑ آ تولو، برداکان
ای و فی اوار ارغ کنفیہ۔ شادین پارے
آخا تینا وڑاٹ کیوہ۔ ولے استاد جی دا
ہیبت ء منو، زوراث تین توں اوار ارغ
تس تے، ارغ کنگر، اوکان پدا ماسٹر
صاحب مون ء ہڑسا پارے کہ سُمال نا
قسمت اسے جوان ء، کہ نے اللہ پاک
شادین نا وڑاٹ اخلاقی، لائخ ء مار اس
تسے فی تینا مار ء خوف داسہ دے اس
بھاز بھلو بندغ اس جوڑ مریک، سُمال

باوہ تے گور ء تڑے و گڑا اس سوتیان بئیر
بیدیر کریر شام انا بنگ تون اوار ماسٹر
صاحب بس، شادین خناتے ہنا مال انا
نیام اٹی تیتے ڈکا ماسٹر صاحب بس توں،
سوچ کرے کہ شادین انتے خنکپ؟
شادین نا ابا پارے ہنداڑے مسنے داسہ
خنکپ، خراف ہندا ہیبت مرو، خیر چٹ
مس، شادین کہ ہرار ماسٹر صاحب پدا
پارے کہ سال! شادین خنکپ، چنگ ء
شروع کریر، شوان شادین ء مال انا نیام اٹی
تولوک خنا، پارے تے کان داڑے انت
کیسہ؟ شادین پارے اوڑے ماسٹر جی
تولوک ء ای بنگ کپہ، تینا استاد تون اوار
امر تولو؟ گڑی آبک پارے کہ شادین

خواتنگ پدا شروع مریک۔ باوہ تے بھاز
خوش مس، سہب انا ہنا ماسٹر صاحب ء
پارے کہ کنا چنا اسہ شوان اسے نا چناتس،
فی دادے خواہس اونا خواری نا سوب آن
تینا غٹ سنگت آتیشی ارٹیکو نمبر آ بس،
داؤکن آس پاس نا احسان کنا کاظم اُٹے،
واینو شام انا نا مال انا ہنکین آبریس نارغ
ء نن توں ماسٹر صاحب اوقتا دعوت ء قبول
کرے۔ او پارے تا کہ فی بن، ای شام
انا بریوہ، سال ماسٹر جی نا اراغان پیش تماو
بس تینا مال انا ہنکین آ، اوشادین ء پارے
فی بن پچڑی آ گور ء، اینو شام انا نا
ماسٹر صاحب بریک، اوڑکن تڑنہ تے۔
شادین بش مس ہنا گور ء الیس، ہنکین آ۔

..... میر احمد شاکر

..... 2

شادین نا باوہ علی مراد نا ہیبت ء بلک ایلو
سہب انا شادین ء درے اسکول اٹی داخل
کرے، شادین بھاز خواری کریکہ،
اودے ماسٹر تون اوار غٹ چناک دوست
توریر۔ سال ہنا امتحانک بسر، شادین تینا
کلاس اٹی ارٹیکو نمبر آ بس۔ او تینا مال انا
ہنکین آ بس، تینا باوہ ء پارے کہ ابا ای تینا
سنگت آتا نیام اٹ ارٹیکو نمبر آ بسٹ،
داسہ اسکول چھٹی مسنے۔ مہ تو آن پدا

بلوچستان میں اقلیتوں کی ترقی و خوشحالی کا نیا باب "پیپلز مینارٹی کارڈ کا اجرا"

وزیر اعلیٰ بلوچستان
میر سرفراز بگٹی
کی قیادت میں تاریخی اقدام

اقلیتوں کی سماجی و معاشی ترقی کے لیے انقلابی منصوبہ

مینارٹی انڈومنٹ فنڈ کے لیے 50 کروڑ روپے مختص۔ آئندہ سال ایک ارب روپے تک اضافہ متوقع

صحت، تعلیم، روزگار اور کاروبار میں سہولتوں کی فراہمی

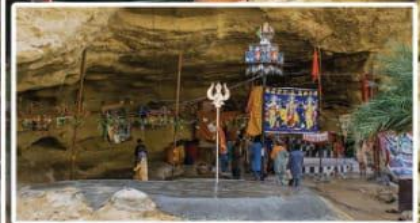
ڈیجیٹل مانیٹرنگ سسٹم کے ذریعے شفافیت اور مؤثر عملدرآمد

اقلیتی رہنماؤں کی مشاورت سے پروگرام کی تفصیلات کو حتمی شکل دی جا رہی ہے

"پیپلز مینارٹی کارڈ بلوچستان میں سماجی مساوات اور بین المذاہب

ہم آہنگی کے فروغ کا عملی مظہر ثابت ہوگا۔" میر سرفراز بگٹی وزیر اعلیٰ بلوچستان

محکمہ اطلاعات | حکومت بلوچستان

www.dpr.gob.pk

@dpr_gob

dpr.gob

@dgpr.balochistan

27 اکتوبر یوم سیاہ

27 اکتوبر 1947 وہ سیاہ دن ہے جب بھارتی افواج نے کشمیری عوام کی خواہشات کے برخلاف غیر قانونی قبضہ کیا۔

تب سے آج تک وادی کشمیر ظلم، جبر اور ناانصافی کا شکار ہے۔

آج ہم کشمیری بھائیوں کے ساتھ کھڑے ہیں

ان کی آزادی، حق خود ارادیت اور انصاف کی جدوجہد میں ان کے ہم آواز ہیں۔

کشمیر بنے گا پاکستان

MG NO 07/2025-26

محکمہ اطلاعات، حکومت بلوچستان